

Me'n recordo

Joe Brainard

L'Avenç

184 pàg. 18 €

De *Me'n recordo*, Paul Auster en va dir que era “un dels llibres completament originals que havia llegit mai”. Els editors de la traducció catalana de Màrius Serra no

han pogut evitar la referència a l'oracle novaiorquès: l'experiment memorialístic del pintor i escriptor Joe Brainard (1942-1994) pot presumir d'haver aparegut vuit anys abans que *Je me souviens* (1978), de Georges Perec, però després de ser explorada pel geni francès, la idea de Brainard es comença a llegir –curiosament– com un exercici paral·lel i no pas com l'origen d'un truc formal del qual parteixen tots dos. El mètode de Perec és, aparentment, idèntic al de Brainard. Si l'americà escriu: “Recordo el temps que pot arribar a durar un tub de pasta de dents quan ja sembla que és buit”, Perec replica: “Recordo les lectures sota els llençols, de nit, il·luminat per una llanterna”. Tots dos dediquen espais importants a la infantesa. La visió de Perec apel·la puntualment a la

nostàlgia: “Recordo les violetes que collia per una antiga veïna que passava el dia asseguda al sofà del costat de la finestra”. Brainard fa memòria amb una mica més de picardia malsana: “Recordo la meva primera experiència sexual al metro. Un paio (em feia por mirar-lo) va trempar i es refregava contra el meu braç. Em vaig excitar i quan va arribar la meva parada vaig sortir corrents i cap a casa. Vaig intentar fer una pintura a l'oli fent servir la polla de pinzell”.

La premissa dels dos autors és similar, però llegir totes dues memòries distancia, complementa i singularitza cada obra. Del text de Perec se n'assaboreixen els 480 records amb independència. Els records de Brainard funcionen gràcies a l'acumulació, que t'obliga a seguir llegint, tot i que els llampecs de memòria siguin discontinus i irregulars. De tant en tant ens trobem amb alguna veritat compartida (“Recordo el lent avenç del rellotge de les tres a dos quarts de quatre”, o “Recordo els mals d'oïda. El cotó. I l'oli calent”), guspises de lirisme (“Recordo que feia túnels i ciutats al tros de sindria mentre me'l menjava”) i moltes referències a la cultura nord-americana: de Marlon Brando a Frank O'Hara, de la Mula Francis a Lyndon B. Johnson, els cotxes Buick o el refresc de gustos de fruita Kool-Aid. –J.N.